

Duetoft, så han kan bruge det i sine debatter rundt omkring og ikke bare citere mig, men endda læse op fra det officielle papir fra Dansk Folkeparti om, hvad vi vil efter et nej den 28. maj.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu ved jeg ikke, hvor meget befolkningen skal vide. Jeg går med til at citere hr. Thulesen Dahl, men ligefrem at læse alt det op, han skriver, vil jeg nu ikke love.

Det er ikke en nyhed for mig, at hr. Thulesen Dahl siger det om EU-medlemskabet, han siger. Jeg glæder mig bare over, det bliver sagt så klart, fordi der er andre modstandere, der stikker hovedet i busken, eller hvad de nu gør, og forklarer, at det ikke vil betyde noget for det danske medlemskab. Det er derfor, jeg reagerer ved at sige: Tak, tak, tak, hr. Thulesen Dahl, hvor er det dejligt, der er en modstander, som tillader sig at sige, at sådan er det.

Så må jeg stadig fastslå, at den europæiske fælles akt indledes med definitionen på det indre marked. Det indre marked har fire friheder, og den ene af frihederne er fri bevægelighed for personer. Det står der sort på hvidt, hvis man ellers kan stave.

Til fru Anne Baastrup vil jeg sige: Nej, jeg var ikke tilhænger af folkeafstemningen dengang. Jeg mener, den var en fejl, og at den i øvrigt også måske er en af grundene til, at det hele skrider lidt hen imod, at vi skal have folkeafstemninger i ny og næ. Men når der har været en folkeafstemning, ligegyldigt om jeg har været for den eller ej, tager jeg da resultatet til efterretning, for det er jeg nødt til, men derfor kan jeg da godt sige, at jeg ikke ønskede denne folkeafstemning.

Men når den så er blevet holdt, er det, at man ikke ønskede folkeafstemningen, da ikke noget argument for at sige, at når folk nu er blevet spurgt, skal man i øvrigt ikke lytte efter, hvad de siger. Der var nogle partier, der dengang valgte at sige, at ligegyldigt hvad en sådan afstemning førte til, stemte man anderledes, ikke sandt? Der var jo også nogle af dem, der normalt er tilhængere af folkeafstemninger, der sagde, at folkestemningen lytter vi ikke til.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når hr. Peter Duetoft ikke vil læse op fra vores papir på møderne, men godt vil citere mig, skal

jeg bare lige være sikker på, han citerer mig korrekt.

Når vi siger, at vi kan bruge nej til noget positivt og dermed få mindre union for Danmarks vedkommende, er det, fordi det er det, vi ønsker. Det er jo ikke sådan, at vi bliver smidt ud af EU, hvis vi stemmer nej, og det er jo ikke sådan, at vi selv trækker os ud af EU, hvis vi stemmer nej til Amsterdamtraktaten, for selve grundideen bag vores medlemskab af EU vil være fuldstændig uanfægtet af et nej. I det efterfølgende forhandlingsforløb vil Dansk Folkeparti forsøge at bruge nej til noget positivt i form af mindre union for Danmarks vedkommende, men vi er jo grundlæggende stadig medlemmer af klubben, selv om vi stemmer nej. Så når hr. Duetoft desværre ikke vil læse op af vores ellers, synes jeg selv, udmærkede papir og kun vil citere mig, skal jeg bare være sikker på, at han citerer mig korrekt.

Elisabeth Arnold (RV):

Debatten, som foregår rundt omkring i samfundet i disse uger, går jo i meget høj grad på, hvad der skal ske efter et eventuelt nej til Amsterdamtraktaten. Det Radikale Venstre håber på et ja og regner med et ja til Amsterdamtraktaten, men derfor skal vi selvfølgelig diskutere, hvad der kan tænkes at ske.

Noget af det, som er vigtigt at forklare befolkningen, er, at det er ikke en rent dansk folkeafstemning. Hvis vi stemte om noget som f.eks. 18 års valgret, som vi har haft folkeafstemning om tidligere herhjemme, vidste vi, at hvis det blev et nej, var alt bare som før, og så kunne vi godt holde en sådan folkeafstemning på et senere tidspunkt, hvis vi fik lyst til det. Hvis vi stemte om jordlove, og de blev forkastet, var alt også bare som før, og så kunne vi senere vurdere, om vi skulle have en ny folkeafstemning.

Men når vi stemmer om vores forhold til internationale organisationer, er alt ikke som før, hvis vi stemmer nej. Så betyder det, at de andre medlemmer i den organisation må forholde sig til, at Danmark har en anden holdning end før, og det betyder selvfølgelig, at man skal finde en ny konstruktion at arbejde videre med, hvis man fortsat vil være medlem af den organisation. Derfor er de spørgsmål, der er stillet i forslaget her, selvfølgelig fornuftige nok, for det er da nogle af de ting, som skal vurderes, hvis der eventuelt kommer et nej til Amsterdamtraktaten.